

S.T.

Hr. A. Thorvaldsen
Danks Billedhugger

Rom.

1812.

Thorvaldsens Museums
ARKIV.

Kjøbenhavn den 23 Janua, 1812
1812.

13.
6

Kjære Ven

Jeg griber denne Leilighed til at MADE Dig høre lidt fra mig, skjøndt det ikke er forundt mig Tid til at skrive Dig til. Du faaer vel desuden faa mange Breve med denne Leilighed, at hvad Nytt jeg ellers kunde skrive Dig vilde ikke blive andet end Repetition.

Allerede for mere end Fjordingaar siden, ^{jeg} er kommet tilbage til Danmark efter en ret mærksom Reise, og sandt min heele Familie vel, og min Kjæreste, skjøndt lidt blegere over den nydeligen indtrufne tvende sørgelige Dødsfald i hendes Familie, i alle øvrige Maader accurat den samme, som da jeg forlod hende. Allerede er jeg gift og hjemfaren i Kjøbenhavn, og har ogsaa allerede faa sagt Forhaabninger om en Arving. (gaaer ikke Tiden rask? dog, det er længe siden jeg faa Dig.) Min Portraitlov gaaer Gud skee Lov meget godt, faa jeg har Arbejde nok for et halvt Aar, og da jeg føler mig særdeles lykkelig som Mand hjemme, falder det mig let med min husestlige Kone at føre et Liv faa jeg kan komme ud af det, skjøndt jeg, som Du nok kan indsee ikke kan forhøie mine Priser i Forhold til de uhyre dyre Tider, som, skjøndt de Courten i et Fjording Aar enten har staaet eller forbedret sig, dog bestandig tiltage i Dyrdhed. Dette ligger umiskjendteligen deri at — dog, hvi skal jeg underholde Dig med sørgelige Ting som hverken Du eller jeg kan afhjælpe, og naar jeg ret seer mig tilbage paa min lange Reiseroute, faa synes mig næsten at det anden Steds er værre. Kunsten har virkelig vundet Anseelse medens jeg har været borte; mange søge at oplive den; Kjøbere, ser til Landstakere, ere ei ualmindelige, her er en Mand som lader ^{af male} forsende en Suite af Holbergs Comedier, hos mig er ogsaa allerede bestilt et mindre

23/1 1812

historisk Stykke. Kun skade at Evnen nu er mindre end nogenfinde,
til at betale Kunstneren — Du er i Alles Munde; man længes kun
efter at see dine Arbejder, man haaber engang at faae Dig at see, siden
den nye Opdagelse af det skjønnere hvide Norske Marmor, som efter
min Meening, ~~kan~~ i Kornet kan sammenlignes med det Carariske,
og udsætter Mangelen af den Klarhed, som er den bedste Sort af det Car-
rariske egen, med en for Oiet særdeles behagelig Qvalighed. Jeg meener
ogsaa at vel, i det mindste for en Tid, dersom Regjeringen paffeligen
bød Dig Raad, Du kunde komme tilbage til Danmark, nu da
— Støttet giver Leilighed til at lade Kunstneren leve og forevige sig.

Lund og Höier ere agreerede til Medlemstykker ud af den nordis-
ke Hellehistorie. Heldigere har Höier været end Lund, som har faaet
Emne med tredobelt Handling i, hvori netop Hovedpersonerne
spille den ubetydeligste Rolle; hvori der er 3 gange faa meget Ar-
bejde ved som ved Höiers, og vel rimeligvis vil 9 dobbelte sig under
hans Hænder. Höiers Kasse med mit Malerie i er endnu si kon-
met; Gud veed i hvad Tilstand det kommer. Af Prinds Christians
Roes er nu Alles Munde fuld; ogsaa for Kunsten synes han at have
— Hjerte, kun Skade at hans Hænder paa nærværende Tid ere temmelig
bundne — Men nu maae jeg afbryde, og vil derfor bede Dig hille
de Par gode Venner i Rom, for Munk og Malling og Eberlein fra
mig. Din hengivne Ven

Cy Kratzenstein-Stub

P. S. Du maae endeligen gjøre mig den
Glede, om ei for, da med Malling eller Munk
at completere min Samling af dine Værker.

Jeg er i Besiddelse af de første 23, og deriblandt
mangle endda ved Feiltagelse Visdom og Sandhed
for Støttet.